

De druiven waren het voorbije voetbaljaar zuur voor Maasbracht. Zeer zuur. Tot drie maal toe misten coach Huub Golsteijn en zijn troepen op een haar de boot naar de vierde klasse KNVB.

Vooraf tegen Heel was Maasbracht dichtbij de titel. „Een dieptepunt als je het dan in de laatste minuten uit handen geeft. Maar”, zegt aanvoerder Bernard Luites, „die duels waren ook het hoogtepunt. Wanneer voetbal je in de afdeling voor achthonderd mensen?”

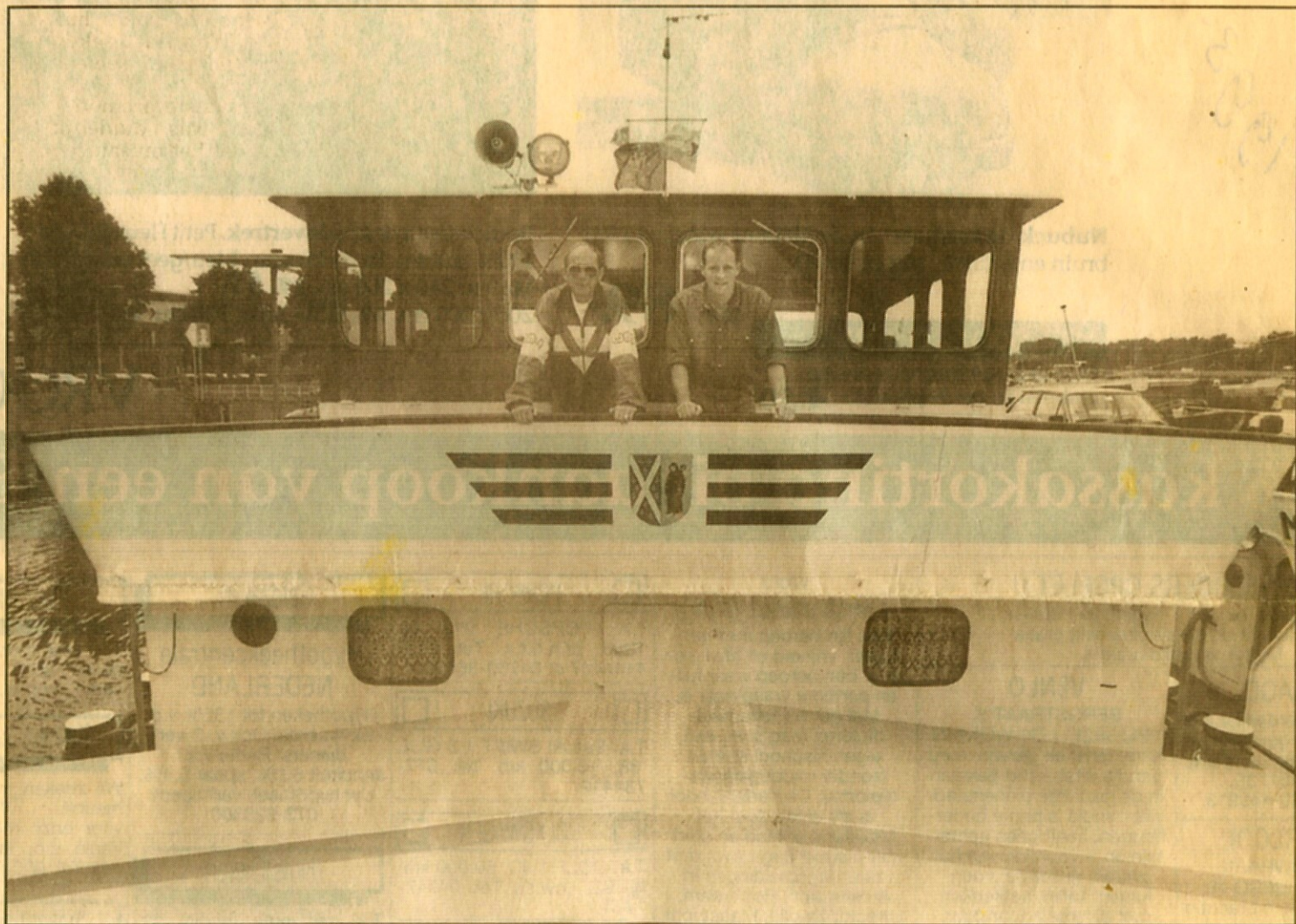
Kapitein Golsteijn en captain Luites zijn er echter van overtuigd dat het Maasbrachter schip komend seizoen niet voor een tweede maal - in zicht van de haven - schipbreuk lijdt.

Van onze verslaggever
FRANK BUSCHMANN

MAASBRACHT - Relativeren is een kunst die Huub Golsteijn op het lijf geschreven is. Natuurlijk heeft ook de uit Pey afkomstige trainer, schilder in het dagelijks leven, momenten dat hij enorm baalt en het liefst de hele wereld bij elkaar zou wil schreeuwen. „Maar wat heeft het voor zin als ik ook nog eens een potje gaan schelden? Er zijn al genoeg trainers die tijdens

'Kapitein' Golsteijn en aanvoerder Luites eensgezind

VV Maasbracht mag geen derde schipbreuk lijden

* Trainer Huub Golsteijn (links) en aanvoerder Bernard Luites in de thuishaven Maasbracht. Ze hopen dit seizoen op een behouden vaart.

Foto PETER WIJNANDS

lingsclub die vorig jaar een eraan om in de derde ronde het belangrijk dat van deze nu nog uit kan putten. Maar

Inmiddels richt Maasbracht zich op de nieuwe competitie, waarin het is ingedeeld in de hoofdklasse C (afdeling Limburg). Tot vreugde van Golsteijn en Luites. „Verleden seizoen hebben we af en toe tegen reserveteams gevoetbald. Sta je daar om twaalf uur 's middags op een achteraf-velde waar geen kip komt kijken”, vertelt Luites. „Nu heb je alleen maar standaardploegen. Op papier is het een zware klasse. De kwaliteit is dermate hoog, ik durf gerust te stellen dat het gros van de ploegen in deze klasse niet zou misstaan in de vierde klasse KNVB.”

Golsteijn deelt die mening. „Wij zouden daar best in meekomen. Het verschil tussen de afdeling en de vierde klasse is niet zo groot.”

De Maasbrachter ambities worden eens te meer onderstreept door de keuze voor deelname aan de KNVB-districtsbeker. „Iedere afde-

lingsclub die vorig jaar een periodetitel heeft gewonnen, mocht van de KNVB kiezen: of meedoen aan de bekercompetitie voor afdelingsploegen of aan de KNVB-districtsbeker. Waarom denk je dat wij voor het laatste hebben gekozen?

Daar leren de jongens alleen van.”

Luites onderbreekt zijn coach abrupt. „Liever een keer flink op je bek gaan in de 'echte' beker. Wat heb ik

eraan om in de derde ronde van de afdelingsbeker door, ik noem maar wat, Grathem te worden uitgeschakeld?”

Spiegelen

Maasbrachts eerste missie is weggelaten uit de afdeling. De trainer: „Nu is het twee jaar geleden dat we uit de vierde klasse zijn gedegradeerd. Het wordt tijd voor een terugkeer. Er is de laatste jaren natuurlijk het een en ander veranderd. Ik vind

het belangrijk dat van deze groep iedereen binding heeft met Maasbracht. Begin jaren tachtig, toen de club nog eerste klasse (KNVB) speelde, bestond de ploeg alleen uit jongens van buiten het dorp. Maar aan dat team hoeven wij ons echt niet te spiegelen.”

„Toen ik halverwege 1993 naar Maasbracht kwam”, vervolgt Golsteijn, „hadden ze niet eens een A-jeugd. Het is dat in het tweede elftal veel jeugd zat, waar ik

schelden? Er zijn al genoeg trainers die tijdens een wedstrijd als een gek te keer gaan. Daar maak je het alleen erger mee. Als één iemand kalm moet blijven, is het de coach wel.”

Een typische benadering van Huub Golsteijn. Gehard door tegenslagen. Zoals die van 15 mei jongstleden: Maasbracht verspeelt vijf minuten voor tijd tegen Heel een 1-0 voorsprong en promotie. Of vier dagen later, wanneer de herkansing tegen datzelfde Heel verloren gaat en Maasbracht verplicht wordt tot het spelen van de nacompetitie. Weer tien dagen later ligt RKSJV dan dwars.

Indrukwekkend

Hoewel Golsteijn liever niet herinnerd wil worden aan die hectische meimaand, schuwt hij geen confrontatie. Hij kiest voor de tegenaanval. „Niemand vindt het prettig drie keer net naast het potje te pissen. Maar we hebben er afgelopen seizoen alles aan gedaan, het is een leuk jaar geweest. Maasbracht heeft overal laten zien wat het in haar mars heeft.”

Ook Bernard Luites - zoon van Rotterdamse schippers - heeft het recente verleden achter zich gelaten. „Heel was de terechte kampioen. De titel verspelen tegen de latere kampioen vind ik minder pijnlijk dan als zoiets gebeurt tegen St.Joost. Die twee laatste duels tegen Heel waren indrukwekkend. Zeker het beslissingsduel in Swartbroek. Wanneer voetbal je in de afdeling nu voor achthonderd mensen? Ja, dat aantal haalt Fortuna soms in de eerste divisie nog niet.”

Golsteijn: „Niemand vindt het prettig drie keer net naast potje te pissen, maar het was toch een leuk seizoen”

nu nog uit kan putten. Maar als dat team zes, zeven dertig-plussers had gehad, was ik hier nooit begonnen. Gelukkig hebben we sinds twee seizoenen weer eens een A1. Dat is een teken dat we langzaam uit het dal krui-
pen.”
Gevraagd naar een voorspelling voor aanstaand jaar, antwoordt Luites frivool: „We worden kampioen.” Golsteijn lacht. „Ik hou wel van mensen die zoiets durven te zeggen. Wie geen risico durft te nemen, wint nooit. Risico hoort bij de sport. Ik ken al genoeg collega's die behoudend zijn, daar hou ik niet zo van. Je moet toch verdorie een doel hebben, anders kun je net zo goed stoppen.”